

Priromali smo romarji na sveto goro k Materi

Že okoli leta 300 je prišlo na Gosposvetskem polju preko Ogleja do prvega stika s krščansko vero. Z naselitvijo Slovanov konec 6. stoletja so se te sledi spet izgubile. Okoli leta 760 je salzburški škof Virgil poslal v Karantanijo pomožnega škofa Modesta, ki je za svoj sedež izbral Gospo Sveto in na masivni skalni polici postavil Marijino cerkev. To prvotno svetišče je zamenjala sedanja veličastna poznogotska stolnica Matere Božje, zgrajena med leti 1430 in 1490.

Na območju Gosposvetskega polja in same Gospe Svete so skozi stoletja živeli naši slovenski predniki, ki so se tekom srednjega veka ustalili ob jezikovni meji južno od Celovca. Po plebiscitu leta 1920 je utihnilo slovensko bogoslužje pri Gospe Sveti, le občasno s prihodom romarjev sta se slišali slovenska pesem in molitev. Kristjani smo na tem svetu popotniki, romarji.

Pisalo se je leto 1967. H Gospe Sveti je bilo organizirano vseslovensko romanje, ki so ga z roko v roki preprečili, na Koroškem nemško nacionalni krogi in v Sloveniji komunistična oblast. /.../ Gospa Sveta! Slabe prijatelje in varuhe in svetovalce imaš. O preteči nevarnosti, o nevarni invaziji so ti natrobili ušesa, da si se ustrašila in hitela zapirat vrata petnajst tisočim pobožnih, ponižnih, vernih slovenskih molivcev, ki so te želeli vsi hkrati obiskati in ti napraviti presenečenje za častitljivi jubilej. Ki niso hoteli nič drugega, kot se otroško dotakniti tvojih kolen, ki so pred 1200 leti materinsko pestovala mlado vero njihovih prednikov. Ki niso hoteli nič hudega, - samo pred tabo klečati in pred tvojim ljubljениm Sinom ter iz enega vernega grla in srca zapeti zahvalno pesem vama in vajinemu služabniku Modestu, čigar grob jim je drag in svet, četudi napisa na njem ne razumejo. /.../ Gospa Sveta! Verjemi, hudo nam je pri srcu, ko mislimo na vse to. /.../ (Lovro Kaselj, Vera in dom, 1967, šte. 6, str. 82)

A časi se spreminjajo. Pred 50 leti, leta 1972 je potekalo drugo zasedanje škofijske sinode. 4. maja tega leta pa tudi slavnost v Domu glasbe v Celovcu ob 900-letnici krške škofije, kjer je spregovoril tudi kardinal Franz König: »Že to, da je na sinodi mogel vsakdo govoriti v svojem jeziku in da je v pripravi poseben sinodalni dokument, v katerem je izdelan načrt za skupno sožitje slovenskih in nemških vernikov je razveseljiv primer. /.../ Za pravi dialog je treba, da znamo druge poslušati in imamo dovolj potrpežljivosti in hotenja iskati resnico. Kdor pa bi sodobni dialog skušal egoistično zlorabiti, bi si naložil veliko krivdo.« Ob letošnjem praznovanju 950-letnice krške škofije se je treba iskreno zahvaliti vsem sinodalom, ki so pred 50 leti v Cerkvi na Koroškem začrtali novo pot sožitja med slovensko in nemško govorečimi verniki.

Gosposvetska Mati Božja se veseli, saj sliši slovensko pesem tudi pri farnih bogoslužjih. Od leta 1999 romamo zadnjo nedeljo v maju k njej, ki jo kličemo Mati. Pri slovesni šmarnični pobožnosti nas Gospa Sveta sprejme prijazno in materinsko, kot je sprejemala naše prednike že pred več kot 1000 leti. Tudi letos se bomo srečali pri njej, ki je naša Mati, Mati vseh, ki se k njej zatekamo. Razume naše prošnje, molitve in pesmi, pa naj zvenijo slovensko, nemško, italijansko, ukrajinsko ...

